

II

(Úvodné akty)

EURÓPSKY HOSPODÁRSKY A SOCIÁLNY VÝBOR

421. PLENÁRNE ZASADNUTIE V DŇOCH 26. A 27. OKTÓBRA 2005

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Zelená kniha – Dedenie a závety“

KOM(2005) 65 v konečnom znení

(2006/C 28/01)

Európska komisia sa 1. marca 2004 rozhodla podľa článku 262 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom: „Zelená kniha – Dedenie a závety“

Odborná sekcia pre jednotný trh, výrobu a spotrebu poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 21. septembra 2005. Spravodajcom bol pán RETUREAU.

Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal na svojom 421. plenárnom zasadnutí 26. a 27. októbra 2005 (schôdza z 26. októbra 2005) 118 hlasmi za, pričom sa 2 členovia hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Návrh Komisie

1.1 V súlade s Haagskym programom (2001) Európska komisia predložila konzultačnú zelenú knihu pre oblasť dedenia a závetov, ktorá spracováva celú danú oblasť:

- uplatniteľný zákon,
- príslušnosť súdov a vzájomné uznávanie aktov a súdnych rozhodnutí,
- správne ustanovenia, správne a notárske akty a ich vzájomné uznávanie,
- prostriedky pre zjednodušenie na európskej úrovni: certifikát dedičstva, závetov.

1.2 Účastníci nadnárodného dedenia narážajú na osobitné ťažkosti a prekážky spojené s rozdielnosťou základných pravidiel, procesných noriem a pravidiel konfliktu zákonov platných v každom členskom štáte.

1.3 Zelená kniha preto navrhuje uvažovať na úrovni Únie o prípadnom prijatí základných právnych noriem a pravidiel o príslušnosti súdov, o uplatniteľnom práve a uznávaní nielen súdnych rozhodnutí, ale aj správnych rozhodnutí a aktov v oblasti závetov a dedičských konaní, vrátane prípadov, keď sa dedičské konanie dotýka aj tretích krajín.

2. Všeobecné poznámky výboru

2.1 Na medzinárodnej úrovni táto oblasť bola predmetom troch haagskych dohovorov o dedení a závetoch a jedného dohovoru týkajúceho sa trustov:

— Dohovor o konflikte zákonov vo veci formy závetov (uzavretý 5. októbra 1961, vstúpil do platnosti 5. januára 1964). Členské štáty: Nemecko, Rakúsko, Belgicko, Dánsko, Španielsko, Estónsko, Fínsko, Grécko, Luxembursko. Tento dohovor taktiež vstúpil do platnosti v iných členských štátoch, konkrétne v Holandsku, Spojenom kráľovstve a Švédsku (ratifikáciou); v Írsku a Poľsku (pristúpením); a v Slovinsku (nástupníctvom po bývalej Juhoslávii).

— Dohovor o medzinárodnej správe dedičstva (uzavretý 2. októbra 1973, vstup do platnosti 1. júla 1993) vstúpil do platnosti v niektorých členských štátoch, konkrétne v Portugalsku (ratifikácia), Slovenskej republike a Českej republike (nástupnícke štáty bývalého Československa).

— Dohovor o uplatniteľnom práve na dedenie z dôvodu úmrtia (uzavretý 1. augusta 1989), ktorý ešte nevstúpil do platnosti, avšak bol ratifikovaný jedným členským štátom (Holandskom).

— Dohovor o uplatniteľnom práve na trust a uznanie (uzavretý 1. júla 1985, vstúpil do platnosti 1. januára 1992). Členské štáty: Taliansko, Luxembursko. Tento dohovor taktiež vstúpil do platnosti v iných členských štátoch, konkrétne v Holandsku, Spojenom kráľovstve (ratifikáciou) a na Malte (pristúpením).

2.2 Dohovor (UNIDROIT) o jednotnej právnej úprave formy medzinárodného závetu bol uzavretý vo Washingtone 26. októbra 1973 a vstúpil do platnosti 9. februára 1978. Členské krajiny tohto dohovoru sú: Belgicko, Cyprus, (Československo), Francúzsko, (Svätá stolica), Taliansko, Slovinsko a viaceré tretie krajiny ako napríklad Spojené štáty a Ruská federácia. Tento dohovor zavádza medzinárodný systém registrácie a jednotný formulár určený pre konanie.

2.2.1 Bazilejský dohovor z roku 1972 o vytvorení systému registrácie závetov, ktorý bol uzavretý pod záštitou Rady Európy, počíta s nasledovnými členskými krajinami: Belgicko, Cyprus, Španielsko, Estónsko, Francúzsko, Taliansko, Litva, Luxembursko, Holandsko a Portugalsko. Dohovor však zostáva otvorený pre pristúpenie tretích krajín.

2.3 Haagske dohovory riešia problematiku príslušnosti súdov a uplatniteľného práva, dohovory UNIDROIT stanovujú základné hmotné právo pre oblasti, ktoré obsahujú medzinárodný prvok. Iba medzinárodné právne predpisy o forme závetov a ich zápis do medzinárodného registra v súčasnosti počítajú s dostatočným počtom podpisov alebo pristúpení.

2.4 Predmetom úpravy je osobitná forma prevodu vlastníckych práv (základné ľudské právo) z dôvodu smrti. Právna úprava Spoločenstva v oblasti príslušnosti súdov, uplatniteľného práva a vzájomného uznávania dedičských konaní s medzinárodným prvkom by mala nadobudnúť formu nariadenia.

2.5 Ciele a zámery Komisie sú ambiciózne vzhľadom na komplexnosť tejto problematiky, avšak jej úsilie je náležité a veľmi potrebné, pretože v rámci jednotného trhu sa táto problematika dotýka veľkého počtu súkromných osôb. S cieľom dosiahnuť väčšiu efektívnosť nariadenia a vyhnúť sa konfliktom medzi právnymi úpravami alebo protichodným rozhodnutiami jednotlivých štátov, bolo by vhodné zohľadniť čo najväčší počet aspektov v právnej úprave pravidiel konfliktu právnych noriem s tým, že by sa vždy mali podriaďovať – funkčne a aj svojou podstatou – otázke dedičstva (napríklad snažiť sa vyhnúť sa pridávaniu otázok, ktoré v podstate spadajú do právneho režimu vecných práv).

2.6 Z ekonomického hľadiska je význam regulácie Spoločenstva nespochybniteľný, najmä pokiaľ ide o prevod malých a stredných podnikov v Európe, čím sa zaisťuje kontinuita po smrti podnikateľa, pretože ide o otázku, ktorá je rovnako dôležitá pre zamestnanosť a konkurencieschopnosť v Európe.

2.7 V niektorých krajinách, kde sú zakázané dohody o budúcich dedičstvách alebo o vyčlenení časti dedičstva na osobitné účely, by sa malo uvažovať o zmene týchto úprav a podpore takých právnych úprav na úrovni Spoločenstva, ktorými sa zlepši harmonizácia hmotného práva a zabezpečí sa kontinuita podnikateľských subjektov alebo poľnohospodárskych podnikov, ktorým by inak rozdelením medzi viacerých dedičov hrozil zánik.

2.8 Z dôvodu podstatných rozdielov medzi súčasnými právnymi úpravami členských štátov, a to aj napriek určitému vývoju v poslednom období, a vzhľadom na nízky počet ratifikácií jednotlivých medzinárodných zmlúv výbor zdieľa názor Komisie, že v súčasnej dobe nie je možné vytvoriť jednotné hmotné právo pre medzinárodné dedičstvo a závetu, ktoré by bolo platné vo všetkých krajinách Únie. Navrhnuté pracovné okruhy a priority sú vyhovujúce, pretože pokrok v týchto oblastiach by vyriešil mnoho praktických problémov, ktorým čelia dedičia, notári, správne orgány, sudcovia a právni profesionáli.

2.8.1 V súlade s medzinárodným právom je možné preskúmať aj iné cesty, ktoré by členské štáty mohli zvážiť, ako sú napríklad ratifikácia alebo pristúpenie k určitým dohovorom (o formách závetov, uplatniteľných zákonoch, medzinárodný závet, národný a medzinárodný register).

2.8.2 Ponímanie dedičského práva a práv spojených so závetom v krajinách s rímsko-germánskej právnej tradície dlhú dobu obsahovalo v mnohých aspektoch už prekonanú koncepciu dedičstva. Dedičstvo „de cujus“⁽¹⁾ malo predstavovať určitý typ pretrvania tejto osoby prostredníctvom osôb jej dedičov. Vývoj dedičského práva smeruje čím ďalej tým viac k vytváraniu zmlúv. Po Nemecku alebo Švajčiarsku teraz prebieha reforma dedičského práva vo Francúzsku, čo umožní, aby vôľa osoby „de cujus“ a vôľa jej dedičov hrala omnoho dôležitejšiu úlohu pri zostavovaní závetu a to vrátane možnosti lepšie zabezpečiť kontinuitu podnikateľských subjektov.

2.8.3 Stále častejšie sú vznášané námietky proti veľmi liberálnym režimom, ktoré umožňujú porúčiteľovi bez odôvodnenia vydediť niektorých svojich dedičov, o čom svedčí výrazný nárast súdnych sporov.

2.8.4 Bez toho, aby sa odstránili niektoré historické a sociologické špecifiká jednotlivých právnych systémov, je možné dlhodobo uvažovať o určitej harmonizácii alebo o tom, že by v Európe dospelo aspoň k určitému zblíženiu, ktoré by sa mohlo urýchliť vytvorením európskeho závetu a dostatočne otvoreného a liberálneho nástroja o uplatniteľnom práve. Týmto by sa zjednodušilo vykonávanie závetu a likvidácia dedičstiev s nadnárodným prvkom. Taktiež by sa mohla preskúmať úvaha o základných hmotných ustanoveniach v Spoločenstve v súvislosti s prijatím „*professio juris*“⁽²⁾ ako alternatívy k jednému či viacerým národným uplatniteľným zákonom.

(1) (Zosnulá) osoba, o ktorú ide

(2) Zostavovateľova voľba práva vzťahujúceho sa na jeho pozostalosť.

2.9 Výbor vyzdvihuje, že Nariadenie Rady z 27. novembra 2003 č 2201/2003/ES o právnej príslušnosti, uznávaní a vykonávaní rozhodnutí týkajúcich sa manželstva a rodičovskej zodpovednosti, ktorým sa ruší nariadenie č. 1347/2000/ES, sú náležitým prameňom, najmä články 21, ods. 3 a 46 nariadenia 2201/2003. V každom prípade ide o precedensy v oblasti rodinného práva pre stanovenie obsahu niektorých zamýšľaných legislatívnych opatrení⁽³⁾.

2.10 Výbor teda víta zelenú knihu a vznesené otázky považuje za zásadné a naliehavé. Pokúsi sa priniesť odpovede na položené otázky, pričom bude vychádzať zo záujmu a potrieb európskych občanov a brať do úvahy ich rastúci pohyb a tiež výrazné migračné toky, ku ktorým došlo v minulosti.

2.11 Bolo by vhodné začať otázkami týkajúcimi sa formy závetu, medzinárodnej súdnej príslušnosti a riešeniu kolízií právnych noriem vzhľadom na uplatniteľné právo, registrácie závetov a tiež vzájomného uznávania a rozhodnutia právnych inštitúcií a iných kompetentných úradov, a okrajovo aj vecami, pre ktoré v európskom a medzinárodnom práve neexistuje precedens.

2.12 Výbor sa domnieva, že jednotný systém (jediný zákon o dedičskom konaní a jednotné pravidlá vo veciach dedičského majetku) je vhodnejší ako rozptýlenie pravidiel dedičského konania, napriek tomu z praktických dôvodov by táto zásada mala v niektorých prípadoch umožňovať výnimky, najmä ak ide o budovy alebo niektoré druhy súkromného hnuteľného majetku (lode, lietadlá, obchodné priestory, atď.), ktoré sa nachádzajú v zahraničí.

2.13 Niektoré otázky ako napríklad dedičské zmluvy alebo „trusty“ zostávajú v kompetencii jednotlivých štátov⁽⁴⁾. Avšak tie, ktoré sa týkajú uznania vykonateľnosti cudzích súdnych rozhodnutí vo veciach dedičského práva, zostatkovej príslušnosti, uznania rozhodnutí a aktov mimosúdnych verejných alebo súkromných orgánov alebo zápisu do národných registrov nehnuteľností na základe európskeho osvedčenia o dedičstve musí byť súčasťou pripravovanej európskej legislatívy.

3. Poznámky ku špecifickým otázkam, ktoré kladie zelená kniha

3.1 Nariadenie podobné nariadeniu č. 2201/2003, ale vzťahujúce sa na záležitosti dedičstva, by nestačilo k vyriešeniu otázok, ktoré kladie dedenie na medzinárodnej úrovni. v skutočnosti väčšina dedičských konaní prebieha bez súdnych sporov a taktiež je potrebné vyriešiť problémy, ktoré sa vyskytnú mimo súdnych sporov. v niektorých krajinách alebo aspoň v niektorých otázkach je nevyhnutný zásah sudcu, aj keď prípad nemá charakter súdneho sporu.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003.

⁽⁴⁾ Dedičské trusty nie sú v mnohých kontinentálnych krajinách uznávané; okrem toho niektoré z týchto krajín považujú príjmy z dedičstva alebo prínos z darov za verejný majetok. To len posiluje snahu obísť dedičské právo, najmä ak sa jedná o nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú na území týchto krajín

3.2 Ak má však nástroj Spoločenstva vyriešiť problémy v súvislosti s určením príslušného súdu a uznaním súdnych rozhodnutí, musí stanoviť:

- dedičstvo zo závetu: podmienky pre platnosť závetu (forma a obsah, spôsobilosť na napísanie závetu, obmedzenia vlastnej vôle), povinné dedičské diely, anormálne dedenie, dedičské dohody (povolené a zakázané), následnícke výhrady, dedičské „trusty“, dedičská spôsobilosť;

- dedičstvo „ab intestato“ a zo závetu: dedičská spôsobilosť a spôsobilosť prijať dedičstvo, pravidlá spojené s bezpodielovosťou, vyporiadaním či rozdelením dedičstva, atď;

- okrem uznávania rozsudkov (a prípadných výnimiek verejného poriadku), uznávanie mimosúdnych rozhodnutí spojených s nariadením o dedičskom konaní bez sporu: závet, notársky overené listiny alebo medzinárodná spôsobilosť zúčastnených úradníkov a právnych profesionálov;

- čo sa týka kritérií pre voľbu súdnej príslušnosti, je nevyhnutná určitá flexibilita. Zároveň tieto kritériá zodpovedajú právu, ktoré si porúčiteľ prial uplatniť alebo prípadne právu, ktorého uplatnenie dedičia očakávajú (národnosť zostavovateľa, miesto trvalého bydliska, miesto úmrtia, spísanie a uloženie závetu, miesto, kde sa nachádza prevažná väčšina majetku, atď.).

3.3 Výbor podporuje haagsky program Spoločenstva, čo sa týka vytvorenia „európskeho osvedčenia dediča“ a vytvorenia evidenčného systému závetov. Členské štáty by mali určiť orgán zodpovedný za vydávanie takéhoto osvedčenia a zaistiť vytvorenie centrálného registra závetov, ak tento ešte neexistuje. Mal by vzniknúť centrálny register Spoločenstva (alebo európsky, v rámci Rady Európy, ak by členské štáty, ktoré tak ešte neurobili, boli vyzvané ratifikovať bazilejský dohovor). Sudcovia, notári a iní činitelia poverení národným zákonom, ktorý je možné uplatniť, by mali mať prístup k informáciám obsiahnutým v tomto centrálnom registri (aspoň podľa mena „de cujus“ a dátumu jeho narodenia by malo byť možné vedieť, v ktorom členskom štáte, prípadne tretej krajine, kedy a na akom úrade bol závet uložený. Toto by umožnilo vyžiadať si kópiu od daného národného orgánu).

3.3.1 Európsky evidenčný systém by mal byť v každom prípade kompatibilný so systémom stanoveným bazilejským dohovorom a systémom stanoveným washingtonským dohovorom vzhľadom na skutočnosť, že viacero členských štátov sa na týchto dohodách už podieľa a že návrh legislatívy Spoločenstva sa bude týkať aj dedičských nárokov, ktoré sa môžu dotýkať niektorej tretej krajiny.

3.4 V momente, keď je dedič uznaný spôsobilým a dedičstvo je vysporiadané a rozdelené, administratívne opatrenia by mali byť v maximálnej možnej miere zjednodušené. Výbor podporuje vzájomné uznávanie aktov a listín vydaných orgánmi alebo osobami na to miestnym právom určených, ako aj priamy zápis vlastníckeho práva, vecného bremena, hypoték alebo prípadného rozdelenia vecných práv, ktorým môže byť dotknutá nehnuteľnosť zatažená, do registra nehnuteľností (alebo na inom úrade právne príslušného pre zápis práv k nehnuteľnostiam) podľa práva, ktoré sa na daný prípad uplatňuje.

3.5 Výbor by rád sústredil pozornosť Komisie na problémy s daňami, ktoré môžu mať dedičia v súvislosti s dedičstvom, ktoré sa nachádza v dvoch alebo viacerých krajinách. Bolo by vhodné vyhnúť sa prípadným problémom s dvojím zdanením celého dedičstva alebo každej jeho časti, čo by v niektorých prípadoch mohlo viesť ku konfiškácii alebo ku vzniku nerovností medzi dedičmi v závislosti od druhu nehnuteľností pridelenej každému z nich. Bolo by vhodné zistiť, aké daňové opatrenia sa vzťahujú na medzinárodné dedičstvo v jednotlivých členských štátoch, aby sa upozornilo na tie, ktoré sa snažia spoplatniť nehnuteľnosti a hmotný majetok nachádzajúci sa mimo ich územia, porovnať sadzby a navrhnúť spravodlivé riešenia krajinám, ktorých sa to týka. Komisia by prípadne mohla uvažovať o návrhu modelu dohody o zamedzení dvojitého zdanenia medzinárodného dedičstva medzi členskými štátmi.

3.6 Je treba uvažovať o zavedení „európskeho závetu“ podľa vzoru „medzinárodného závetu“ stanoveného washingtonským dohovorom a počítať okrem európskej evidencie zavedenej bazilejským dohovorom taktiež s medzinárodnou evidenciou. Mohlo by to posilniť proces ratifikácie washingtonského a bazilejského dohovoru a zjednodušiť oprávneným osobám dedičstvo zo závetu na medzinárodnej úrovni, ktoré by sa netýkalo len členských štátov, ale aj tretích krajín. Výbor doporučuje orgánom Komisie túto cestu, pretože tieto dohovory sú už v členských štátoch známe. Buď už boli ratifikované, alebo štátni úradníci a sudcovia sa už stretli so závetmi a evidenciami, ktoré vyplývajú z týchto právnych režimov.

3.7 Ak by sa tento predpoklad stal realitou, európsky závet by bol prijatý tak, ako je navrhnutý, právnymi normami jednotlivých krajín; európske právo musí v skutočnosti v rámci možnosti uplatniteľného práva zabrániť, aby čisto formálne otázky zmarili univerzálne uznávanú zásadu rešpektovania vôle poručiťela („favor testamenti“).

3.8 Osobitné opatrenie Spoločenstva je nevyhnutné, aby sa táto právna norma uplatňovala na všetky prípady dedičstva, v ktorých figurujú dva alebo viac členských štátov, alebo dokonca tretie krajiny, ktoré podpísali medzinárodné dohovory s cieľom zaručiť uplatnenie práva Spoločenstva za všetkých okolností („osobitná právna norma“ Spoločenstva právne predchádza medzinárodnej norme).

4. Ďalšie vznesené otázky

4.1 Zelená kniha kladie 39 hlavných otázok a podotázok. V tejto predbežnej fáze výbor nedokáže na všetky odpovedať, ale odporúča Komisii, aby postupne konzultovala jednotlivé organizácie zastupujúce právnické profesie, ktorých sa témy obsiahnuté v zelenej knihe týkajú.

4.2 Výbor sa sústreďí na návrh viacerých možných odpovedí na niektoré otázky, ktoré sú podľa jeho názoru dôležitejšie. Celková myšlienka textu bude v zásade vychádzať z kompatibility haagskeho, bazilejského a washingtonského dohovoru tak, aby európske normy boli čo možno najviac zladené vzhľadom na perspektívu budúceho právneho konsenzu široko prijateľného čo najväčším možným počtom členských štátov a aj tretích krajín.

4.3 Kritériá na určenie príslušnosti stanovené haagským dohovorom z roku 1961 o kolízii právnych noriem týkajúcich sa dedičského konania by sa mali prinajmenšom zachovať, pretože sú dostatočne rozsiahle na to, aby bolo možné stanoviť vo veľkej väčšine prípadov, akým právom sa riadiť pri vykonávaní závetu.

4.4 V duchu niektorých reforiem, ku ktorým došlo v poslednej dobe alebo ktoré práve prebiehajú v krajinách kontinentálnej Európy, by sa mali obzvlášť hájiť záujmy nespôsobilých dedičov (neplnoletých alebo plnoletých osôb) alebo ťažko postihnutých. V tomto smere by sa malo dohliadnuť nad možnosťou rozšíriť dedičské zmluvy vo väčšej miere alebo možnosť dedičov zvoliť si právo, ktoré sa bude na dedičstvo vzťahovať, v tom smere, aby nevedli k úprave režimu povinného dedičského podielu alebo aby nespôsobili medzi dedičmi nerovnosť. Táto väčšia flexibilita pre poručiťela a oprávnené osoby by nemala spochybniť najsilnejšie existujúce ochranné opatrenia obsiahnuté v jednom z uplatniteľných práv týkajúcich sa týchto dedičov (pozri otázky 5 a 10 v zelenej knihe).

4.5 Konanie dediča alebo jeho právneho zástupcu v súvislosti so správou pozostalosti nesmie byť v krajinách, kde nie je správca závetu povinne určený, považované za prijatie dedičstva bez súpisu majetku a dlžôb.

4.6 Pre dediča by sa malo počítať s možnosťou prijať dedičstvo pod podmienkou, že jeho hodnota nie je nižšia ako súčet bremien, ktorými je zatažená. Ďalej by sa malo počítať s dohodami medzi dedičmi alebo dedičskou zmluvou, ktoré stanovujú nerovné rozdelenie z oprávnených dôvodov (kontinuita podniku, výhody v prospech nespôsobilého alebo postihnutého dediča) a tiež s možnosťou rovného rozdelenia medzi deti z rôznych manželstiev alebo nemanželské deti, ak uplatniteľné právo túto možnosť nezaručuje. Vzhľadom na rastúci priemerný vek by sa malo počítať s možnosťou dediča priamo previesť svoje dedičské právo na vlastných potomkov.

4.7 Takisto by bolo vhodné umožniť porúčiteľovi – spôsobom, ktorý by to jednoznačne vymedzil – výber práva, ktoré sa bude vzťahovať na vysporiadanie jeho pozostalosti. Jedným z príkladov je výber práva uplatniteľného v krajine, ktorej je občanom (alebo v jednej z krajín, ktorej je štátnym príslušníkom) alebo v krajine trvalého bydliska.

4.8 Výbor sa tiež domnieva, že by bolo vhodné ďalej pokračovať vo vynikajúcej výskumnej práci, ktorú už začali jednotlivé oddelenia Komisie a naďalej ju rozvíjať a pravidelne aktualizovať na internetových stránkach Spoločenstva ako aj preložiť do dostatočného množstva jazykov, aby slúžili odborníkom v rôznych právnických profesiách, štátnym úradníkom, správcom a sudcom zaoberajúcim sa medzinárodným dedičstvom. Tieto informácie by mali byť štruktúrované tak, aby ich

všeobecné princípy v jednotlivých kapitolách boli zrozumiteľné občanom Spoločenstva alebo ich dedičom.

4.9 Výbor so záujmom očakáva výsledky konzultácií, ktoré Komisia už začala, alebo, ktorých začatie pripravuje. Dúfa, že bude mať možnosť vyjadriť sa k hlavným smerom a konkrétnym legislatívnym návrhom a rád by ich detailne preštudoval, pretože otázku závetov a dedičstva považuje za otázku vyššieho záujmu pre občanov Spoločenstva. Tí od iniciatívy Spoločenstva očakávajú zjednodušenie formalít, čo najsilnejšiu právnu a daňovú istotu a čo najväčšiu rýchlosť pri vysporiadaní medzinárodného dedičstva, či už ide o konania spojené so súkromnými osobami alebo podnikateľskými a poľnohospodárskymi subjektami alebo inými hospodárskymi aktivitami, ktorých vlastníci alebo správcovia by radi zaistili kontinuitu aj po svojom úmrtí.

V Bruseli 26. októbra 2005

Predsedníčka

Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Anne-Marie SIGMUND

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Stav a perspektívy tradičných zdrojov energie – uhlia, ropy a zemného plynu – v kombinácii energetických zdrojov budúcnosti“

(2006/C 28/02)

Európsky hospodársky a sociálny výbor sa 10. februára 2005 rozhodol podľa článku 29 odsek 2 vnútorného poriadku vypracovať stanovisko na tému: „*Stav a perspektívy tradičných zdrojov energie – uhlia, ropy a zemného plynu – v kombinácii energetických zdrojov budúcnosti*“.

Odborná sekcia pre dopravu, energetiku, infraštruktúru a informačnú spoločnosť, ktorá bola poverená prípravou návrhu stanoviska výboru v danej veci, prijala svoje stanovisko 1. septembra 2005. Spravodajcom bol pán WOLF.

Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal na svojom 421 plenárnom zasadnutí 26. a 27. októbra 2005 (schôdza z 26. októbra 2005) 119 hlasmi za, 1 hlasom proti, pričom 3 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

Výbor schválil v poslednom čase niekoľko stanovísk⁽¹⁾ k rôznym aspektom energetiky. Keďže na doterajšom zásobovaní energiou majú najvýraznejší podiel fosílny zdroje energie – uhlie, ropa a zemný plyn, s využívaním ktorých je spojená otázka zdrojov ako aj uvoľňovania klimatických plynov, predložené stanovisko sa zaoberá analýzou týchto tradičných zdrojov energie.

Strategickým cieľom tejto série, ktorá bude zakončená stanoviskom na tému obnoviteľných zdrojov energie a týmto stanoviskom, je poskytnúť základ pre vypracovanie realistických alternatív pre kombináciu energetických zdrojov budúcnosti.

Neskôr v rámci stanoviska „Zásobovanie EÚ energiou: Stratégia optimálnej kombinácie zdrojov energie“ bude predložená syntéza zhrňujúca výsledky celej série.

Obsah

1. Súhrn a odporúčania
2. Problematika energie

⁽¹⁾ Pozri k tomu „Podpora obnoviteľných zdrojov energie: Akčný rámec a nástroje financovania“ (Ú. v. EÚ C 108, 30.4.2004), „Význam jadrovej energie pre výrobu elektriny“ (Ú. v. EÚ C 112, 30.4.2004), „Termojadrová energia“ (Ú. v. EÚ C 302, 7.12.2004), „Využívanie geotermálnej energie – tepelná energia Zeme“ (Ú. v. EÚ C 110, 30.4.2004).